

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM1404011002

ชื่อลำน้ำ แม่น้ำแม่กวัง เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ แม่น้ำสาขา วันที่สำรวจ: 14 กรกฎาคม 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 11 แม่กวังใต้ ตำบล สันนาเม็ง อำเภอ สันทราย จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา				
X(UTM)	505476	Y(UTM)	2081058	X(UTM)	505476	Y(UTM)	2081058	
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง		
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		2.0		3.0		1:1.5		
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		2.0		2.5		1:1.5		
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา								
- ทางน้ำเปิด		-		-		-		
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	- เมตร	
						จำนวนตอม่อ	- ช่อง	
- กรณีท่อลอด	ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนท่อ	- ช่อง	
	ท่อเหลี่ยม	กว้าง	- เมตร	สูง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนท่อ
- อื่นๆ		ฝายมาตรฐาน มช. 2527 มีความกว้างของสันฝาย 12.0 m.						
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		2.0		2.5		1:1.5		

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ น้อยกว่า 10 เมตร การตาดผิวของลำน้ำ ไม่ตาดผิว ลำน้ำแม่กวังไม่มีการตาดผิว มีลักษณะปกคลุมด้วยผิวดิน
วัสดุที่ใช้ตาดผิวของลำน้ำ
ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย ความถี่ที่เกิดความเสียหาย ทุกปี ระดับความเสี่ยง ปานกลาง

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

- > โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำต้นเขิน) วัชพืช (ลำน้ำแม่กวังต้นเขิน เนื่องจากมีการสะสมของวัชพืชและตะกอนเป็นปริมาณมาก)
- > โดยมนุษย์ จาก สิ่งปลูกสร้าง อื่นๆ (ฝายมาตรฐาน มช. 2527 มีบานประตูที่ถี่เกินไป ทำให้กีดขวางทางน้ำ)

ระดับการกีดขวาง มาก คิดเป็น มากกว่า 70% หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

โดยวิธี ปรับปรุงแก้ไข ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
ฝายคอนกรีตมาตรฐานกั้นลำน้ำแม่กวัง มีการทาบเอาเสาบานประตูน้ำออก เนื่องจากเมื่อช่วงหน้าฝน เสาประตูน้ำจะดักสิ่งปลูกสร้างที่ไหลมาพร้อมกับลำน้ำแม่กวัง ประกอบกับลำน้ำแม่กวังมีวัชพืชเติบโตเต็มตลิ่งทั้งลำน้ำแม่กวัง และมีตะกอนสะสมเป็นปริมาณมากในลำน้ำ ส่งผลให้หน้าตัดการระบายน้ำลดน้อยลง เมื่อน้ำระบายไม่ทัน จึงไหลเอ่อล้นตลิ่งของลำน้ำแม่กวัง เข้าท่วมพื้นที่อยู่อาศัยและที่ดินบริเวณนั้น	เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของแมนนิง และกำหนดให้น้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $65.72 \text{ m}^3/\text{s}$ รื้อถอนฝายออก เนื่องจากฝายนี้ไม่ได้มีการผันน้ำหรือการใช้ประโยชน์จากชาวบ้านบริเวณนั้น และทำการขุดลอกลำน้ำแม่กวังตลอดช่วง เนื่องจากมีวัชพืชและตะกอนหนาแน่น

รูปภาพประกอบ

